SUOMEN
TEOSOFISEN SEURAN
NELJÄS VUOSIKOKOUS

PÄÄSIÄISPYHINÄ
HUHTIKUUN 16—17 P:NÄ 1911

HELSINGISSÄ 1911
KIRJAPAINO-OSAKEYHTIÖ SANA

SUOMEN

TEOSOFISEN SEURAN

NELJÄS VUOSIKOKOUS

PÄÄSIÄISPYHINÄ
HUHTIKUUN 16—17 P:NÄ 1911

HELSINGISSÄ 1911
KIRJAPAINO-OSAKEYHTIÖ SANA

ALKULAUSE.

Kokouksessaan syyskuun 17 p:nä teki hallinto lopullisen päätöksen vuosikokouksen pöytäkirja-asiassa. Pöytäkirjuri Toivo Vitikka oli vedonnut keväällä hallintoon, koska eivät tarkastajat olleet hänen pöytäkirjaansa hyväksyneet, eikä taas hän katsonut voivansa muuttaa pöytäkirjaa tarkastajain mielen mukaiseksi. Hallinto oli silloin kokouksessaan kesäk. 17 p:nä pyytänyt tarkastajia antamaan kirjallisen selityksen siitä, minkä tähden eivät suomalaista pöytäkirjaa hyväksyneet. Pöytäkirja ynnä tämä tarkastajain laatima selitys päätettiin nyt julkaista, mutta samalla päätettiin lähettää kaikille suomenkielisille jäsenille myöskin ruotsalainen vuosikokouksesta tehty pöytäkirja.

VIRALLINEN KOKOUS

16 p:nä klo 9—2 päivällä ja 4—6 i. p. Uudella Ylioppilastalolla.

1 §.

Ylisihteeri Pekka Ervast avasi kokouksen lausuen suomen- ja ruotsinkielellä osanottajat tervetulleiksi Teosofisen Seuran neljänteen vuosikokoukseen. Tervehdyksenä edustajille valaisi hän muutamin piirtein T. S:n sanomaa meidän aikamme ihmiskunnalle. Seuramme tehtävä on, lausui hän, yleisen veljeyden julistaminen, joka kohottaa ihmiset yläpuolelle kaikkien niiden rajojen, joihin maailma heidät jakaa. Ihmiset ovat veljiä, sillä henki ja elämä, Jumala, joka on kaiken olevaisen takana, on Ykseys. Me kaikki olemme sen hengen lapsia ja meidän tiemme kulkee täydellisyyden ihannetta kohti. Jumala, suuri Elämä on antanut meille täydellisyyden kuolemattomat siemenet ja meidän tehtävämme on niitä kehittää. Ja pyrkiessämme täydellistä veljeyttä kohti tulee meissä ensin herätä järjen, yksilöisyyden, joka erottaa meidät joukkosielusta. Vasta silloin voi meissä herätä todellinen veljesrakkaus, joka on puhdas ja vapaa, joka tietää, että elämän läpi soi kuolematon sävel, rakkauden sävel, ja silloin minäkin tahtoisin herättää rinnassani tuon veljesrakkauden kielen soimaan, sillä minä tunnen sisässäni, että minä ja Isä olemme yhtä.

„Julistan siis Suomen Teosofisen Seuran neljännen vuosikokouksen avatuksi ja rukoilen sydämestäni, johon rukoukseen te yhdytte, että meidän maailmankaikkeutemme hyvät voimat ja se ihana ja kirkas Olento Pyhässä Veljeskunnassa, joka pitää kätensä meidän työmme päällä täällä Suomessa, että he nytkin antaisivat siunauksensa levitä yli meidän työmme ja juhlamme.“

2 §.

Toimitettiin yleinen nimihuuto, jossa huomattiin, että läsnä oli jäseniä

Helsingin Vågenista	17
„ Mounasta	6
„ Kalevalasta	53
Turun Aurorasta	3
„ Aurasta	6
Viipurin Sammosta	1
Nokian Sarastuksesta	2
Kotkan Väinölästä	2
Kurikan Etsijästä	2
Tampereen Valonheittäjästä . .	7
Lahden Majakasta	1
Joensuun Valon taimesta . . .	7
Kuopion Vipusesta	2
Iisalmen „Valoa kohti"-looshista	2
Oulunkylän Kalervosta . . .	5
Irtojäseniä	39

Yhteensä oli siis saapunut 155 jäsentä.

3 §.

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin hra Leino. Ruotsalaista pöytäkirjaa pitämään valittiin neiti A. Alander ja suomalaista allekirjottanut. Pöytäkirjan tarkastajiksi valittiin herrat Brander ja Kotkamaa. Lausuntoja tulkitsemaan toisesta kielestä toiseen lupautui herra Ervast.

4 §.

Kokoukselle olivat saapuneet seuraavat sähkösanomat ja tervehdyskirjelmät:

„Otava I" Mikkelistä: „Mestarien läsnäolo auttakoon ja yhdistäköön juhlaan kokoontuneet teosofit voimakkaaksi työaseeksi Mestarien ihanalle veljeysaatteelle."

Matty Sonné Turusta: „Rakastavin ajatuksin seuraan Teitä vuosikokouksen työssä."

Myöhemmin saapui Vaasan *„Tähdeltä"* seuraava sähkösanoma: „Vuosikokoukselle veljellinen tervehdys."

Kurikan *„Etsijä"* lähetti kirjeessä „sydämelliset terveisensä ja onnentoivotuksensa seuran vastaista menestymistä varten."

Vaasan *„Tähti"* oli myöskin lähettänyt kirjelmän, jossa se hartaimpana toivonaan lausuu, että entinen Ylisihteeri tulisi uudelleen valituksi toimeensa sekä että hänet valittaisiin edustamaan Suomen teosofeja Eurooppalaisen Liiton kongressissa Genuassa.

Viipurin „*Sammon*“ puheenjohtaja, rouva Turunen kirjottaa: „Teillä on taas vuosikokous. Toivotan Mestareimme rauhaa kokouksellenne.“

Rouva *Rosa Laakso* Oulusta: „Toivotan kokoukselle ja sen vastuunalaisille kuten kaikille osanottajille menestystä ja sisällistä rauhaa.“

Herra *J. A. Lindén* lähettää veljellisen tervehdyksen ja toivoo, että „ylösnousemisen voimat vaikuttakoot maamme edustajiin, jotka saakoot siitä tahtoa, tarmoa tuntea sieluissansa, josta hyvää saapi koko Suomen kansa.“

Iisalmen „*Valoa kohti*“: „Teillä on jo valoa ja lämmintä, me täällä taistelemme Pohjan pimeitä valtoja vastaan. Apua tarvitseisimme ja pyydämme, että vuosikokouksen kokoontuneet ajatusvoimat hetkiseksi lähettäisivät apujoukkoja niihin loosheihin, jotka ovat rintamassa Pohjoisen puolella.“

Tämän johdosta pidettiin yhteinen lyhyt mietiskelyhetki, jossa ajatukset hetkiseksi keskitettiin ja lähetettiin tervehdys kaikille loosheille Suomessa ja päämajaamme Adjariin.

5 §.

Ylisihteeri luki suomen- ja ruotsinkielellä laatimansa vuosikertomuksen kuluneen vuoden toiminnasta.

6 §.

Vuosikokouksen kutsunnassa olevan tilikertomuksen suhteen oli Oulunkylän „Kalervo“-looshi päättänyt lausua toivomuksenaan, „että tilikertomuksessa jollain yksinkertaisella ja selvällä tavalla ilmaistaisiin, millä kannalla kulloinkin ovat Seuran varat, koska ei voi edellyttää, että kaikki jäsenet ovat perehtyneet kaksinkertaisen italialaisen kirjanpidon sanontatapoihin.“

Ilman keskustelua myönnettiin hallinnolle ja rahastonhoitajalle tilivapaus.

Ylisihteeri ilmotti että hallinto on kokonaan unohtanut laatia menoarvioehdotuksen tätä vuotta varten. Omasta mielestään piti Ylisihteeri sellaisen laatimista aivan tarpeettomana, koska se ei kuitenkaan koskaan pidä paikkaansa.

Tilintarkastaja neiti *Eriksson* huomautti, että Ylisihteerin laatimassa vuosikertomuksessa, joka on lähetetty Adjariin, mainitaan seuran ryhtyneen sellaisiin hankkeisiin, joista tilikirjat enempää kuin hallinnon pöytäkirjat eivät puhu mitään. Annie Besantin laatimassa yleisessä vuosikertomuksessa sanotaan, että Suomi

on ostanut vähän maata ja on aikomuksessa rakentaa Suomen Adjarin pohjoiseen ilmanalaansa. Puhuja pyysi hallintoa selvittämään noita harhaanjohtavia tiedonantoja.

Rouva *Backman* lausui: „Kyselyjen ja valitusten johdosta vuosikokouksen ohjelmassa mainitun käynnin suhteen „päämajassa", olen velvotettu juhlatoimikunnan puolesta ilmottamaan, että mainittu toimikunta kokouksessaan ainoastaan hyväksyi Ylisihteerin kutsumuksen kaikille jäsenille käydä hänen kodissaan Tuonen kylässä, jonka tähden se meille on selittämätöntä, kuinka mainittu lausemuoto, jolla todellisuudessa ei ole mitään vastaavaisuutta, on tullut ohjelmaan. Että komitea on laiminlyönyt konseptin lukemisen, ennenkun se jätettiin painoon, riippuu siitä, että oli kiire painattamiseen ja sitäpaitsi oli hallinnon asia tarkastaa ja hyväksyä ehdotuksemme, ennenkun se ilmestyi painosta."

Puheenjohtaja luki *Mouna*-looshin lähettämän pöytäkirjan otteen, jossa anottiin, että „Annie Besantin laatimassa v:n 1910 Yleisessä Vuosikertomuksessa kolmannella sivulla oleva eksyttävä lause: 'Suomi on ostanut vähän maata ja aikoo rakentaa Suomen Adjarin' vuosikokouksen toimesta oikaistaisiin kirjeessä Presidentille."

Otteella saman pöytäkirjan neljännestä pykälästä tahtoi looshi lisäksi mielipiteenään lausua, että „Ylisihteerin Presidentille antamassa vuosikertomuksessa, katso sivu 57, Yleinen Vuosikertomus (General Report) v. 1910, käyttämät lausetavat, '*meidän* kuukausilehtemme Tietäjä' ja '*meidän* Kustannusliikkeemme' voivat antaa aihetta väärinkäsitykseen."

Samoin oli hra *Axel Sternberg* Turusta lähettänyt kokouksen puheenjohtajalle seuraavasisältöisen ruotsinkielisen kirjelmän: „Mielestäni vuosikokouskutsumuksessa käytetyt sanat 'käynti Päämajassa', vaikka ne ovatkin asetetut lainausmerkkien sisään, ovat vääriä sentähden että sitä täytyy pitää yrityksenä Ylisihteerin asunnosta muodostaa Suomelle jotakin joka vastaisi Adjarissa olevaa T. S:n päämajaa. Pyydän lausua toivomuksen, että tämmöistä vältettäisiin tulevaisuudessa ja panen vastalauseen tätä vastaan ja pyydän, että se vastalause otettaisiin vuosikokouksen pöytäkirjaan."

Luettujen kirjelmäin ja neiti Erikssonin herättämän kysymyksen johdosta syntyi pitkällinen, hyvin ristiriitainen keskustelu, jossa asiaa valaistiin usealta eri kannalta.

Herra *Backman* huomautti, että erehdys johtuu Annie Besantin väärinkäsityksestä, sillä Suomen Teosofisen Seuran hallinto ei tietysti ole lähettänyt vuosikertomusta niinkuin A. B. näyttää otaksuneen, vaan se on Ylisihteeri, jonka tehtävään kuuluu vuosikertomuksen lähettäminen Indiaan. Hän taas laatimansa vuosikertomuksen lopussa on lausunut jotenkin tähän tapaan: „Minä olen ostanut vähän maata lähellä Helsinkiä ja uneksin suomalaisesta

Adjarista j. n. e.“ A. B. on siis asian ottanut hieman virallisemmin kuin se nyt oikeastaan siinä oli ja puhuja ehdotti, että hallinto kirjottaisi A. B:lle ja huomauttaisi, että hän on tehnyt pienen erehdyksen.

Herra *Heiskanen* ehdotti, että jos asiasta tahdotaan keskustella, niin Ylisihteeri antaisi kokoukselle laajemman selityksen kaikenlaisten väärinkäsitysten välttämiseksi.

Herra *Turja* kannatti, että vastaisuudessa tällaiset vuosikertomukset täytyisi lähettää hallinnon nimessä ja kautta.

Herra *Selander* ehdotti Mouna-looshin puolesta, että tämän vuosikokouksen puolesta ilmotettaisiin Annie Besantille, että Ylisihteerin vuosikertomuksessaan antamat tiedot ovat vääriä tiedonantoja. Herra S:n mielestä ei A. B:n puolelta ollut tapahtunut mitään erehdystä, sillä jos Ylisihteeri kirjottaa jotakin vuosikertomuksessaan, niin ei hän tietysti tee sitä yksityisenä henkilönä vaan hän kirjottaa Seuran puolesta.

Herra *Pyhälä* ratkaisi kysymyksen yksinkertaisesti niin, että jos Ylisihteeri vuosikertomuksessaan aina on käyttänyt monikon 1:stä persoonaa, mutta puhuessaan maan ostamisesta on käyttänyt yksikkömuotoa, silloin eivät Ylisihteerin tiedonannot voi mitenkään olla harhaanviepiä. — Ylisihteeri ilmotti, että hän kaikissa muissa paikoissa on käyttänyt monikkoa, paitsi kysymyksenalaisessa kohdassa.

Koska kokous yksimielisesti halusi kuulla *Ylisihteerin* selitystä, lausui hän asian valaisemiseksi seuraavaa:

„Virallisesti ja muodollisesti katsoen olen tietysti voinut tehdä jonkunlaisen erehdyksen, mutta niitähän minulle aina sattuu. Kuitenkaan erehdykseni ei ole niin vaikeasti ymmärrettävissä, jos muistamme, että esim. Tietäjässä on useita kertoja selitetty, että meillä ei ole vielä mitään päämajaa, vaan se „päämaja“, josta minä olen unelmoinut, on kokonaan yksityisestä alotteesta syntynyt ja toimeenpantu. Minun unelmani suomalaisesta päämajasta ovat olleet rohkeita ja siinä on ollut minun erehdykseni. Kun hengessäni jotakin uneksin ja ajattelen teosofisen asian puolesta, niin minä aina otaksun että ihmiset, jotka täällä Suomessa ovat teosofeja, että he myöskin samalla olisivat minun kanssani noissa haaveiluissa ja unelmissa. Tietysti minä aina voin tehdä erehdyksiä ja virheitä, sentähden että minä en muista, mikä on virallisesti ja muodollisesti oikein. Lopuksi pyydän vielä muistuttaa, että sana päämaja vuosikokouskutsumuksessa oli asetettu lainausmerkkien väliin, joka osottaa että sen sanan käyttäjä ei ole ajatellut sitä miksikään todelliseksi päämajaksi.“

Herra *Kankkunen* arveli, että epäilemättä Annie Besant on sen ymmärtänyt yksityiseksi yritykseksi, mutta hän on astraalisesti

nähnyt jo toteutuvan sen tarkotuksen, missä yrittäjä on sen ajatellut ja alkuun pannut.

Herra *Aaltosen* mielestä ei myöskään ollut mitään erehdystä tapahtunut Ylisihteerin eikä Annie Besantin puolelta. Indiassa on päämaja syntynyt kahden henkilön johdolla ja miksei se voisi syntyä samalla tavalla meillä Suomessa.

Herrat *Turja, Backman ja Selander* tahtoivat, että kaikkien tilien täytyisi olla selviä, niinettei kukaan voisi käsittää väärin. Tulisi erottaa jyrkästi toisistaan yksityiset asiat ja Seuran asiat.

Herrat *Jorma, Heiskanen, Kankkunen* ja *Räsänen* olivat sitä mieltä, että kaikki väärinkäsitykset tämän asian suhteen johtuvat siitä, ettei ymmärretä toisiaan.

Herra *Turunen* huomautti, että asia oli tullut kokonaan väärässä muodossa esille, sillä hallinto ei ole enempää kuin tilintarkastajatkaan ottanut asiasta selvää ja antanut lausuntoa tilikertomuksen yhteydessä.

Neiti *Eriksson* ilmotti, etteivät he tilintarkastuksessa olleet tilaisuudessa ottamaan huomioon Annie Besantin laatimaa vuosikertomusta, koska se saapui vasta tilintarkastuksen päätyttyä.

Koska keskustelu oli jatkunut odottamattoman pitkäksi ja vaalit vielä olivat toimittamatta, lopetettiin puheenvuorot ja *keskustelu päätettiin pitää vastauksena kysymykseen.*

7 §.

Ryhdyttiin ylisihteerin ja muiden hallinnon jäsenten, tilintarkastajain ja heidän varajäsentensä vaaliin.

Mouna-looshi oli pöytäkirjan otteella ilmottanut vaativansa, että kaikki hallinnon jäsenten vaalit tapahtuisivat lippuäänestyksellä, niinkuin säännöissä sanotaan.

Vaasan „Tähti“ oli kirjelmässään lausunut hartaimpana toivomuksenaan, että entinen Ylisihteeri tulisi uudelleen valituksi toimeensa. Viipurin „Sammon“ edustaja kertasi looshin samallaisen yksimielisen toivomuksen ja lausui looshin puolesta tunnustuksen Ylisihteerille hänen toiminnastaan.

Ennenkuin alotettiin vaalit, ilmotti ylisihteeri Pekka Ervast toivomuksen, ettei häntä tänä vuonna ylisihteerin vaalia toimitettaessa otettaisi huomioon ehdokkaana. Monesta syystä — lausui hän — olen tahtonut tänä vuonna kieltäytyä ehdokkuudesta. Ensiksi siitä, että minä en ole koskaan tahtonut olla ylisihteeri enkä ole tahtonut tulla valituksi ylisihteeriksi. Joka vuosikokouksessa olen lausunut toivomuksen, että valittaisiin siihen toimeen joku toinen, joka olisi siihen sopivampi. Sillä ylisihteerinä tulisi olla sellaisen henkilön, joka voisi virallisesti edustaa Seuraa ja minulle on aina ollut persoonallisesti vas-

tenmielistä kaikellainen julkinen, virallinen esiintyminen. Toinen personallinen syy on se, että tunnen itseni kaikkea muuta kuin viralliseksi henkilöksi: minä en voi pitää kiinni muodoista ja tunnun monen mielestä sentähden usein kovasti yksinvaltiaalta. Sitä se ei ole, vaan se on minun tyhmyyttäni, kun en voi olla ollenkaan virallinen. Ja kolmantena syynä on se, että minulla ei ole aikaa hoitaa huolellisuudella ylisihteerin monipuolisia tehtäviä. On paljon kaikenlaisia asioita, jotka minun ylisihteerinä olisi pitänyt suorittaa, mutta joita minä muiden toimieni takia en ole ehtinyt toimittamaan. Kaikista näistä syistä pyydän, että tänä vuonna valitseisitte ylisihteeriksi jonkun toisen henkilön, sellaisen, johon me voisimme luottaa ja jonka me kaikki hyväksyisimme."

Lehtori *Törrösen* mielestä oli asia autettu sillä, että koska Ylisihteeri valittaa töiden paljoutta, niin annamme hänelle apulaisen, jolle seuran puolesta maksettaisiin määrätty palkka.

Herrat *Selander* ja *Turja* huomauttivat, että T. S:n hallinto oli ylisihteerin apulainen ja hallinnon varapuheenjohtaja voisi esim. hoitaa kaikki asiat, kun ylisihteeri ne vaan hänelle antaa.

Herrat *Lehtelä* ja *Heiskanen* kannattivat entistä ylisihteeriä.

Koska ent. ylisihteeri ei ollut ehdottomasti kieltäytynyt ehdokkuudesta, toimitettiin lippuäänestys, jonka tuloksena oli, että

ent. ylisihteeri Pekka Ervast	sai	129	ääntä,
tohtori Selander	„	7	„
kamreeri Hellner	„	6	„
kapellimest. Leino	„	3	„
herra Backman	„	2	„ ja
rouva „	„	1	äänen.

Uudelleen valituksi tullut Ylisihteeri kiitti kokousta siitä luottamuksesta, mitä se kaikista hänen esittämistään vioista ja puutteista huolimatta oli hänelle osottanut. Ja nyt tästä vuosikokouksesta lähtien, lausui hän, täytyy tulla muutos, jos kerran hän ottaa ohjakset käsiinsä ja saa täytetyksi muutamia pikku toivomuksia, joita hän nyt kokoukselle tulee esittämään. Ensiksikin hän täydestä sydämestään kannattaa sitä ehdotusta, että hänelle myönnettäisiin apulainen, apulaissihteeri (assistant secretary, assistant general secretary, niinkuin niitä ulkomailla kutsutaan), jolle hän voisi ja uskaltaisi antaa työtä. Hallinto on tosin ylisihteerin apulainen, mutta hän ei mitenkään voi kääntyä hallinnon jäsenten tai varapuheenjohtajan puoleen, ja pyytää heitä suorittamaan kaikkia niitä erilaisia tehtäviä, joita hänelle sattuu. Toiseksi hän siis ehdottaa, että hänelle myönnettäisiin oikeus valita erityinen apulainen, jolle maksettaisiin Seuran puolesta määrätty palkka, esim. 50 mk. kuukaudessa.

Kokous kannatti yksimielisesti Ylisihteerin tekemää ehdotusta ja Seuran varoista päätettiin myöntää 50 mk. kuukaudessa apulaissihteerin palkkaamista varten.

Hallinnon jäsenten vaali tapahtui myös lippuäänestyksellä ja valituiksi tulivat seuraavat 6 henkilöä:

Herra Aaltonen . . . , . . .	81	äänellä,
„ Valvanne	81	„
Rouva Hällström	70	„
„ Selander	55	„
„ Vuorenjuuri	52	„ ja
Herra Turunen (rahastonhoitajaksi) .	50	„

Herra Brander sai 32 ääntä ja herrat Kotkamaa ja Palomaa kumpikin 27.

Tilintarkastajiksi valittiin herrat Vuorenjuuri ja Vitikka, varalle herra Turja ja rouva Nohrström.

Ryhdyttiin keskustelemaan edustajan lähettämisestä Eurooppalaisen Liiton kongressiin Genuassa.

Vaasan „*Tähti*“ oli kirjelmässään lausunut toivomuksen, että ylisihteeri Pekka Ervast valittaisiin Suomen edustajaksi.

Herra *Simpanen* esitti Oulunkylän „Kalervon“ ehdotuksen, että tänä vuonna ei lähetettäisi vakinaista edustajaa, jos Ylisihteeri kieltäytyisi. Kuitenkin voisi vuosikokous valtuuttaa hallinnon korkeintaan 300 mk:lla avustamaan sellaisen henkilön matkakustannuksia, joka muuten aikoo matkustaa sanottuun kongressiin ja jonka hallinto pitää sopivana suomalaista Seuraa edustamaan.

Herra *Aaltonen* vastusti edustajan lähettämistä, koska rahamenot muutenkin tänä vuonna nousevat suuriksi.

Herrat *Brander*, *Heiskanen* ja *Lempinen* sekä rouva *Selander* kannattivat edustajan lähettämistä. Rouva Selander huomautti, että Annie Besant oli lausunut toivomuksen, että jokainen maa lähettäisi sinne edustajan. Heiskanen puolestaan kannatti myöskin sitä, että hallinto myöntäisi jollekulle yksityiselle, joka Liiton kongressiin aikoo matkustaa, määrätyn summan matka-avustuksena, ja valtuuttaisi hänen edustamaan Suomea.

Rouva *Hällström* arveli, että olisi parempi jättää tällä kerralla lähettämättä ja lähettäisimme vasta ensi kerralla, jolloin kongressi pidetään Ruotsissa.

Keskustelu sai uuden käänteen, kun puheenjohtaja luki keskustelun aikana saamansa paperilapun, johon oli kirjotettu: eräs T. S:n jäsen tahtoo 500 mk:lla avustaa Ylisihteerin matkaa Genuaan.

Jalomielisen lahjotuksen johdosta yksimielisesti päätettiin myöskin Seuran puolesta avustaa 500 mk:lla Ylisihteerin matkaa, jos hän suostuu matkustamaan.

8 §.

Otettiin käsiteltäväksi vuosikokouksen kutsunnassa mainitut ehdotukset.

Kutsunnassa mainitun ensimäisen ehdotuksen suhteen, joka koskee looshien edustajia, ehdotti hra *Pyhälä*, että hallinto yhdessä erityisesti asetetun komitean kanssa käsitteleisi tätä kysymystä ja laatisi valmiiksi ehdotuksen, jonka hallinto lähettäisi sitten loosheille. Seuraavassa vuosikokouksessa vasta tehtäisiin lopullinen päätös kysymyksestä.

Vågen-looshi oli lähettänyt kokoukselle pöytäkirjan otteen, jossa looshi puolestaan ehdottaa, ettei tässä kokouksessa ryhdyttäisi ratkaisemaan kutsumuksessa mainittua ensimäistä ehdotusta, vaan lykättäisiin kysymys jonkun komitean ratkaistavaksi, johon myös hallinnon jäsenet kuuluisivat. Komitean tehtävänä olisi laatia ehdotus ja tiedustella eri looshien mielipidettä sen suhteen, taikka pyytää niiltä toisia ehdotuksia ja koottujen ainesten perustuksella jättää v:n 1912 vuosikokoukselle lopullinen ehdotus asiasta.

Mouna-looshi ilmaisi samoin pöytäkirjanotteella päätöksensä looshien edustajia koskevan kysymyksen suhteen ja ehdottaa siinä looshi, että kunkin looshin edustaja olisi oikeutettu käyttämään niin monta ääntä kuin kyseessä olevan looshin jäsenluku suhtautuu lukuun 13. Siten olisi looshin edustajalla, jossa olisi 1—13 jäsentä — yksi ääni paitsi hänen omaa ääntään, 14—26 jäsentä — kaksi ääntä, j. n. e.

Ylisihteeri ehdotti, että siihen komiteaan tulisi kuulumaan hallinto ja kaikkien looshien puheenjohtajat. Jokainen looshi pohtisi kokouksessaan tätä kysymystä ja lähettäisi hallinnolle päätöksensä. Jos kysymyksen ratkaisu katsottaisiin kiireelliseksi, voisi hallinto keskellä vuotta toimeenpanna yleisen äänestyksen.

Kokous yhtyi Ylisihteerin tekemään ehdotukseen.

Kutsunnassa mainitun toisen ehdotuksen suhteen, joka koski Teosofista kirjallisuutta ja T. S:aa, oli *Mouna-looshi* lähettänyt seuraavan pöytäkirjanotteen: „Vuosikokouskutsumuksessa tehdyn ehdotuksen suhteen, koskeva teosofista kirjallisuutta, katsoi looshi, että ehdotuksen pitäisi raueta, syystä että teosofista kirjallisuutta ei pitäisi umpimähkään ilmaiseksi levittää.“

Vågen-looshi oli lähettänyt seuraavan pöytäkirjanotteen: „Ehdotusta n:o 2 teosofisesta kirjallisuudesta ja T. S:sta kannatettiin, mutta katsottiin ettei olisi edullista levittää Tietäjää, joka on kallis eikä vasta-alkaville sopiva. Sen sijaan levitettäisiin valittuja, Seuran johtajain kirjottamia kirjoja ja teoksia, etupäässä sellaisia, jotka käsittelevät karmaa ja jälleensyntymistä sekä A. Fullertonin „Mitä on teosofia“ ja Annie Besantin „Johdantoa teosofiaan“ y. m.

samanlaatuisia. Sen lisäksi oli looshi sitä mieltä, että teosofista kirjallisuutta levitettäessä muistettaisiin myöskin ruotsalaisia seutuja, eikä niin kokonaan niitä sivuutettaisi kuin tähän asti."

Oulunkylän „*Kalervo*" puolestaan kannatti tehtyä ehdotusta semmoisenaan. Looshi tahtoisi erityisesti painostaa sitä, että niin paljon kuin mahdollista teosofista kirjallisuutta koetettaisiin saada leviämään niin helppotajuisessa muodossa kuin suinkin maaseudulle ja kaupunkikirjastoihin.

Vaasan „*Tähti*" oli kirjelmässään lausunut toivomuksen, että T. S:n hallinto koettaisi niin suurella rahasummalla kuin mahdollista ostaa ja levittää teosofista kirjallisuutta etupäässä kansankirjastoihin.

Herra *Lempinen* kannatti vuosikokouskutsumuksessa tehtyä ehdotusta ja lausui toivomuksena, että myös ruotsalaisista seuduista pidettäisiin huolta.

Kokous yhtyi yksimielisesti siihen päätökseen, että siinä tapauksessa jos Seuran varat myöntävät, lähetetään kirjallisuutta maaseudulle.

9 §.

Seuraava vuosikokous päätettiin pitää Helsingissä, aikana, jonka hallinto saa määrätä.

Kokous loppui 6:n tienoissa. Klo 2—4 välillä käytiin yhteisillä päivällisillä Hospitsissa.

Kokouksen puolesta

Toivo Vitikka.

SUOMEN TEOSOFISEN SEURAN HALLINNOLLE.

Vaadittuina kirjalliseen lausuntoon siitä, miksi pöytäkirjain tarkastajat eivät ole hyväksyneet vuosikertomuksen suomalaista pöytäkirjaa, pyytävät allekirjoittaneet saada lausua seuraavaa:

Ensiksi, kun pöytäkirjat meille lähetettiin, tarkastettiin ne ja huomattiin, että ruotsalainen pöytäkirja on täysin kokouksen mukainen ja hyväksyttiin, jota vastoin suomalainen, vaikkakin asianmukaisesti laadittu, ei ollut kokouksen kanssa yhtäpitävä. Tehtiin muistutukset ja toivottiin asian sillä olevan hyvän, mutta pöytäkirjuri ei syystä tai toisesta ole laatinut pöytäkirjaa uudestaan tarkastajain antamain muistutusten mukaan, vaikka se usean kerran on lähetetty takaisin. Koska tarkastajat eivät ole saaneet pöytäkirjan laatijaa tottelemaan, mikä on mahdotonta senkin takia, että

Hallinto on liian aikaisin sekaantunut asiaan, jää meidän asiaksemme vain lausua syyt menettelyymme. Kun pöytäkirja nyt julaistaan alkuperäisessä muodossaan, eivät ne oikaisut ja pyyhkimiset, joita olemme tehneet, merkitse mitään ja silloin ovat syyt seuraavat:

Ensiksi, 6:nnessa §:ssä lausuttua kohtaa „ilman keskustelua myönnettiin Hallinnolle ja rahastonhoitajalle tilivapaus“ ei voida hyväksyä, sentähden että se ei ole totta.

Toiseksi, neiti Erikssonin Hallinnolle tekemän kysymyksen johdosta, joka koski „päämajaa“, on annettujen lausuntojen joukosta herrojen Selanderin ja Turjan lausunnot kokonaan jätetty pois, ja tämä ei ole tarkastajien mielestä oikein, sillä erittäinkin hra Turjan lausunto Hallinnon jäsenenä on tärkeä ja asiaan kuuluva.

Kolmanneksi, Ylisihteerin lausunto vaalien jälkeen ei myöskään ole toden mukainen, sillä valittuna vasten tahtoaan ei hän asettanut pikku toivomuksia, vaan sanat kuuluivat: „on minulla oikeus asettaa ehtoja jopa vaatimuksia.“ Myöskin Ylisihteerin Hallinnon jäsenten vaalien aikana osoittama puuttuva kunnioitus T. S:n sääntöjä kohtaan on kokonaan jäänyt mainitsematta pöytäkirjassa. Tämä on hyvin tärkeä seikka, sillä sitä ei voi pitää hetken hairahduksena, vaan on se pikemmin järjestelmä käytännössä.

Neljänneksi on pöytäkirjassa usein käytetty sanaa „yksimielisesti“; mielestämme ovat kaikki yksimieliset siitä, että kokous ei ollut ollenkaan yksimielinen.

Ja lopuksi tahdomme huomauttaa, että pöytäkirjan allekirjoitettaessa tulee olla puhdas ja selvä, sen nykyinen ulkomuotokin on aivan riittävä syy kieltäytyä vahvistamasta.

Vakuuttaen tehneemme omantuntomme mukaan ja pitäen totuuden ihannetta korkealla on meillä kunnia piirtää

Vuosikokouksen valitsemat pöytäkirjain tarkastajat.

Lars Leo Kotkamaa. Harald Brander.

Helsingissä, 13 p:nä heinäkuuta 1911.

VUOSIKOKOUKSEN JUHLAPUOLI.

Yhteinen illanvietto Uudella Ylioppilastalolla klo 7 illalla.

Kun aamupäivän virallinen kokous oli päättynyt, poistuivat osanottajat tunnin ajaksi vilvoittelemaan kokouksessa kuumentu-

nutta mieltään ja kellon lähetessä 7 alettiin kokoontua jälleen veljelliseen illanviettoon Ylioppilastalon avarassa, valoisassa juhlasalissa. Pikkuryhmissä hajaannuttiin istumaan ympäri kirkkaasti valaistua salia asetettujen pöytien ympärille ja tuttavallinen keskustelu virisi kohta yli salin. Eri paikkakuntien edustajat kertoivat toisilleen, miten heillä on ponnistettu ja kuinka veljeysaate vähitellen yhä lujemmin ja lujemmin juurtuu jäsenten mieliin.

Illan aluksi soitteli neiti *Olga von Freymann* muutamia kappaleita pianolla. Teetä nauttien jatkettiin keskustelua, kunnes Ylisihteerin ääni keskeytti sorinan. Ja hän puhui tähän suuntaan:

„Jos olisin maaseutulainen, maaseudulla asuja, kaukana Helsingistä, teosofisen liikkeen keskustasta, olisin lukenut teosofista kirjallisuutta, innostunut, liittynyt Seuraan, niin minä ajatteleisin: 'aina kun Teosofinen Seura Suomessa pitää vuosikokouksen, niin minä koetan sinne päästä. Minä panen viimeiset rahani päästäkseni oikein tuntemaan ja näkemään, mitä on teosofian henki, kuinka Teosofisen Seuran jäsenet keskustelevat ja pohtivat ja järjestävät asioitaan ja kuinka he koettavat toteuttaa veljeyttä.' Ja sitten minä saapuisin tänne ja näkisin, etten olekaan yksin, että ympärilläni on kymmeniä, satoja ihmisiä, jotka ajattelevat ja tuntevat niinkuin minä ajattelen ja tunnen, jotka sydämessään pyrkivät veljeyteen, samaan, mihin minäkin pyrin.

Ja sitten minä joutuisin kokoukseen, sellaiseen kuin meillä tänään on ollut ja minä tuntisin hämmästystä sisässäni ja minun ihanteeni teosofisesta veljeydestä, teosofisesta sopusoinnusta menisi sirpaleiksi tässä yhdessä kokouksessa. Sillä täällähän ei vallinnut sopusointu. Ihmisillä oli kummallisen ristiriitaisia mielipiteitä ja he oikeinpa kovasti ottelivat keskenään. — Niinkö kaikki siis meni rikki?

Mutta kun sitten kotipuolelle palattuani ja istuessani ystävieni ympäröimänä muisteleisin tätä kokousta ja kysyisin itseltäni, kuinka täällä kaikki asiat oikeastaan järjestyivät, niin minä huomaisin, että oikeastaanhan me päästiin siellä hyviin tuloksiin, teimme monta hyvää päätöstä. Kun olemme keskellä elämää, niin me usein unohdamme, että kaiken takana on olemassa johtoa. Meidän sielumme on takertunut niin muotoihin, että se ei jaksa tunkeutua niiden takana olevan elämän yhteyteen. Meillä Teosofisessa Seurassamme on takanamme voimia, jotka ohjaavat meidän työtämme. Sen me saatamme nähdä niistä tuloksista, joihin ristiriitaisuuksista huolimatta olemme tulleet.

Ja silmäini edessä kangastaa jo aika, jolloin me Teosofisessa Seurassa emme usko enään pahaan, jolloin me syrjäytämme muodot ja uppoamme lainehtivien aaltojen alla lepäävän ikuisen meren tyyneen syliin. Se aika tulee, jolloin meillä Suomessa tällaiset

vuosikokoukset ovat oleva suuria ilon ja rauhan hetkiä. Ja ne tulevat sitä olemaan, niin paljon kun pääsemme vapaaksi omasta harhastamme, omasta lyhytnäköisyydestämme ja itsekkyydestämme. Nyt niiden siunaus on kätketty meidän silmiltämme, niinkuin helmi, joka kätkeytyy simpukan kuoreen. Mutta tulee aika, jolloin simpukka menee rikki ja helmi tulee päivän valoon ja heijastaa auringon säteitä.

Ylisihteerin lopetettua puheensa nousi *Aaltonen* ja lausui tervehdyksen äsken perustetun Teosofisen Nuorisoliiton puolesta. A. kertoi kuinka Helsingissä muutamien nuorten piirissä oli ensin herännyt ajatus perustaa Suomelle Teosofinen Nuorisoliitto, sillä toiminta yhdessä Teosofisen Seuran vanhemman polven kanssa ei heidän mielestään ollut se oikea kanava, mihin teosofisen nuorison nuoret, reippaat voimat ja sen palava toiminnanhalu voisivat suuntautua. Sentähden perustivat he keskuuteensa Liiton, jonka tarkotuksena ennenkaikkea on yleisen veljeyden *toteuttaminen* ja jonka tehtävänä on uskonnollisten ja valtiollisten ristiriitaisuuksien repimän yhteiskunnan keskellä kulkea sitä kultaista keskitietä, joka kansat johtaa ihmiskunnan todelliseen päämäärään, ja huutaa ihmisille kummallakin puolen tietä: „ei ole olemassa luokkarajoja, ei ole olemassa ristiriitoja, sillä kaikki olemme veljiä". Jos meillä Suomessa syntyisi paljon tällaisia liittoja, jotka rauhaa ihmisille julistavat, sellaisia pieniä paikallisosastoja eri seuduille, silloin meille pian koittaisi päivä, jolloin yhteiskunnalliset rajat ja uskonnollisen ahdasmielisyyden synnyttämät ristiriitaisuudet häipyisivät olemattomiin. „Ja ne teistä", lausui puhuja tervehdyksensä lopuksi, „jotka rakastavat nuorison pyrkimyksiä, tuon nousevan joukon, joka tulevaisuudessa on oleva uuden sukupolven luoja ja sen vastuunalainen kasvattaja, kaikki ne kätkeköot sydämiinsä teosofisen nuorisoliittoaatteen taimen ja kotiseuduillenne palattuanne istuttakaa se omaan maaperäänne ja ruvetkaa sitä hellien hoitelemaan".

Turun Aurora-looshin tervehdyksen toi rouva *Masalin* ja Kotkan „Väinölän" puolesta puhui hra Kankkunen. „Kalevalan" terveiset kertoi herra *Turunen*. Mieliin painuivat puhujan vakavat sanat, kun hän kuvasi totuuteen pyrkijän suhdetta käytännölliseen elämään. Hän etsii, etsii, kunnes viimein löytää syvältä hengestään oman todellisen itsensä. „Vipusen" puolesta puhui herra *Keinänen* ja herra *Tukiainen* toi tervehdyksen Karjalan perukoilta, „Valon taimelta" Joensuussa.

Puheiden lomassa kaiutteli T. S:n sekakuoro säveliään ja kun virkistävä yhdessäolo oli 1/2 10 tienoilla päättynyt, hyvästeli se vielä laululla poistuvia jäseniä.

VUOSIJUHLA 17 P:NÄ POLYTEKNIKKOJEN TALOLLA ANTINK. 29.

Kellon lähetessä yhtätoista alkoi polyteknikkojen talon juhlasali kertyä täyteen yleisöä. Varsinainen vuosijuhla alkoi nyt T. S:n sekakuoron, kapellimestari Leinon johdolla esittämällä Tolstoin „Ikuisella muistolla".

Sen jälkeen tohtori *Selander* piti laajasisältöisen esitelmän teosofian tarpeellisuudesta elämän sisäisiä kysymyksiä ratkaistaessa. Sisältörikkaassa puheessaan, jota yleisö mielenkiinnolla seurasi, osotti puhuja, kuinka kaikilla aloilla vähitellen joudutaan sen sisäisen elämän tunnustamiseen, jota teosofia on julistanut.

Tämän jälkeen säveltäjä *Oskari Merikanto* esitti pianolla muutamia kansanomaisia kappaleitaan.

Jännityksellä kuunneltiin rouva *Hilda Pihlajamäen* kertomaa satua papista, joka kulkee läpi paheiden temppelit etsien hiuskarvaa sen ihmisen päästä, jonka Jumala on tuominnut ikuisen kadotuksen sammumattomaan tuleen. Hän ei löydä, mitä etsii, sillä hänen sydämensä antaa anteeksi pahimmallekin syntiselle. Ja papille, joka kirkossa kansalle puhui kamalia sanoja helvetin ikuisesta piinasta, alkoi vähitellen kirkastua rakkauden ja anteeksiannon salaisuus. Omasta rinnastaan hän sen löysi ja jos ihminen voi anteeksiantaa, kuinka silloin Jumala voi olla armahtamaton?

Väliajan jälkeen soitti musiikkiopiston opettaja hra *Haefliger* muutaman kappaleen pianolla. Neiti *Ellen Relander* lauloi muutamia ulkomaalaisia lauluja sekä suomalaisen „Kesäyö kirkkomaalla".

Onnistunut juhla loppui ylisihteeri *Pekka Ervastin* esitelmään pääsiäisen todellisesta merkityksestä. Pääsiäisenä kokoontuvat kristikunnassa uskovaiset ristinpuun juurelle ja kyynelsilmin rukoilevat ristiinnaulitulta Vapahtajalta sitä samaa yliluonnollista, maailman vapauttavaa rauhaa, jota Hän saattoi sydämessään tuntea, vaikka Hän riippui ristinpuulla ja veri juoksi Hänen haavoistaan. Ja pääsiäisenä ajattelevat ihmiset kristikunnassa myös ylösnoussutta Vapahtajaansa, joka katkaisi kuoleman kahleet, ja he uskovat, että ihminen, joka ottaa vastaan Vapahtajan, tulee osalliseksi Kristuksesta ja Hänen kanssaperillisekseen ijankaikkisessa elämässä. Näin oli ainakin ennen, mutta meidän aikanamme on yhä enemmän ja enemmän alkanut versoa uusi elämä, uusi ymmärrys, joka opettaa, että Jumala on rakkaus, eikä Hän oman olemuksensa nojalla voi tuomita ainoatakaan elävää olentoa ikuiseen kadotukseen. Ei ole muuta kuin yksi ikuinen ja se on rakkaus, Jumala. Ikuista kadotusta ei siis ole. Näin opettaa meille uusi elämänymmärrys. Ja se sanoo, että uskonnot ovat viittoja, jotka osottavat meille, millä tavalla me ihmiset voimme oppia ja päästä tuntemaan Kristusta,

Vapahtajaa, joka on meidän sisällämme. Isän elämä on kaikkiallinen ja ihmisessä sitä kutsutaan Pojaksi, sentähden, että ihminen on siinä asemassa Isään nähden, että hän voi tulla tietoiseksi sen jumalallisesta elämästä. Jos me pyhiä kirjotuksia tutkiessamme käytämme tätä avainta — sitä että Kristus, Jumalan Poika on meidän sisällämme — silloin kaikki alkaa meille esiintyä uudessa valossa. Ihmisen, joka tahtoo lähestyä sisäistä Vapahtajaansa, täytyy ensiksi tulla synnintuntoon. Se merkitsee, että hän aivankuin näkee, kuinka ihminen voisi rakastaa ja tietää, ja hän tuntee itsensä niin pieneksi ja huonoksi ja itsekkääksi. Nyt alkaa hänelle Golgatan tie. Ihmissielu kulkee suruissaan ja sydän kärsimyksestä verta vuotaen tietä Golgatalle ja viimein tulee hetki, jolloin hänen persoonallisuutensa ristiinnaulitaan. Kun hän on läpikäynyt syvimmän tuskan ja sydämestä on puristunut viimeinen veritippa, sitten on hän vapahdettu, silloin on hän tullut yhdeksi sen Isän elämän kanssa, joka on hänen sisällään — hänen oma, sisäinen Kristuksensa on hänet lunastanut. Silloin on pääsiäisaamu ihmisen sisällä ja hän on täynnä rakkauden riemua sydämessään ja hän tuntee merkillistä tietoa sisässään, sillä hän on kulkenut läpi taivaat ja helvetit, ja nähnyt mitä on elämä ja kuolema. —

Juhlan päätyttyä lauloi sekakuoro vielä muutamia kappaleita.

KÄYNTI TEOSOFISESSA SIIRTOLASSA JA YLISIHTEERIN ASUNNOLLA „TUONENKYLÄSSÄ“.

Junalla klo 3.15 tapahtui yhteinen lähtö Kottbyn pysäkille, mistä tie johtaa Ylisihteerin asunnolle. 15 minuutin kuluttua pysähtyi juna pienelle pysäkille ja yli 100-henkinen joukkue läksi edellä kiiruhtavain oppaitten seuraamana liukumaan kevätsateitten liuottamaa tietä pitkin, metsien läpi ja yli kivisten kunnaiden kohti vastaperustettua teosofista siirtolaa, joka henkisessä suhteessa ainakin toistaiseksi on maamme teosofisen työn „päämaja“. 45 minuutin vaivaloisen kävelyretken jälkeen saavuttiin perille, missä Ylisihteeri ystävällisesti kätellen otti vieraat vastaan. „Tonttulan“ kookas halli täyttyi pian ääriään myöten ja niiden, jotka eivät enää siihen mahtuneet, täytyi siirtyä hallin molemmilla puolilla oleviin yksityishuoneisiin. Tehtiin Ylisihteerin johdolla yhteinen tutkimusmatka ympäri taloa ja tarkastettiin ja ihailtiin sen tilavia sijoja. Senjälkeen astui Ylisihteeri hallin perällä sijaitsevan pianon ääreen ja soitti tervetuliaisiksi muutamia kappaleita. Sitten nousi hän puhumaan ja kertoi Seuran keskuudessa ilmenevien erimielisyyksien synnystä ja merkityksestä jotenkin tähän tapaan:

Silloin kun teosofinen liike Suomessa alkoi, oli meitä pieni joukko asianharrastajia, jotka kerran viikossa kokoonnuimme yhdessä keskustelemaan meille kaikille vielä uusista, ihmeellisistä asioista. Ei kukaan meistä ollut vielä silloin itse mitään nähnyt, ei mitään kokenut, mutta me uskoimme vahvasti, että kyllä tietysti Mestareja on olemassa ja paljon ihmeellisiä asioita, jotka kaikki ovat varattuina ihmisille, kun he vaan kylliksi kehittyvät tiedossa. Kaikki oli silloin alussa vielä niin mystillistä ja koko aura tuli niin tenhoavaksi, että me mielellämme kokoonnuimme.

Mutta sittenkun ajat kuluivat, niin vähitellen muuttuivat asiat ja olosuhteet ja jotkut meistä saattoivat ruveta kokemaan sellaista, josta ei tavallisissa oloissa tiedetty. Tämä teki meistä jo enemmän yksilöllisiä olentoja. Ja samalla kun ihminen tulee yksilölliseksi, samalla myös ihmiset ensin ikäänkuin erkaantuisivat toisistaan. Niin kävi silloinkin kun suomalainen teosofinen liikkeemme alkoi.

Ruotsissa ei siihen aikaan vielä ollut ainoatakaan työntekijää ja sentähden koetettiin minua kaikin mokomin voittaa Ruotsiin. Minä olin siellä jo ollut ja pitänyt esitelmiä ja minua kovasti kehotettiin jäämään. Mutta sitten minulle monella, aivan ihmeellisellä tavalla selveni, että työ on tehtävä ja se on tehtävä Suomessa. Minä tein lopullisen päätökseni ja palasin Suomeen. Täällä pian ilmestyi toisiakin työntekijöitä, Palomaa ja rouva Humu ja yhdessä sitten ruotsalaisten kanssa tehtiin innostuneina työtä Suomen puolesta.

Mutta sitten tuli ensimäinen ikävyys Palomaan „Punaisen kirjan“ ilmestymisen johdosta. Ruotsalaiset veljemme eivät sitä hyväksyneet, ja kun minä rupesin sitä puolustamaan, koska minä niinkuin näin, että Palomaa kuitenkin tähtää johonkin hyvään, suurempaan puhtauteen sukupuolielämän alalla, niin arvelivat he, että minä aivankuin edustaisin suomalaisten kantaa siinä kysymyksessä. Se jätti heidän mieleensä pienen väärinymmärryksen ja myöhemmin se on kasvanut.

Sellaisessa kokouksessa kuin eilen oli me saatoimme huomata, kuinka vaikeaa ulkonaisesti on suomalaisen ja ruotsalaisen aineksen sulautua yhteen. Se on minulle aina ollut vähän katkera pähkinä, että T. S:ssä suomalaiset ja ruotsalaiset eivät oikein viihdy yhdessä. Ja minä olen aina ajatellut ja ollut vähän surullinen siitä, että jos *sinä* voisit olla toisellainen, jos *sinä* voisit aina olla, ja näyttää olevasi kaikkien ystävä, niin asiat voisivat olla toisin. Mutta lohdutan aina itseäni sillä, että ei kukaan osaa olla toisellainen kuin hän on, ei kukaan voi ennättää joka kohtaan. Ja meidän tulee itse asiassa huomata, että se eroavaisuus, mikä on, se on vaan pinnalla, syvemmällä, pohjalla olemme kaikki yhtä, vain ihmisiä. Minä voin vielä ajatella niinkin, että suomalaiset ja

neet toimeen, kuten Vågen ja Mouna Helsingissä, Aurora ja Aura Turussa, Valon taimi Joensuussa, Valoa kohti Iisalmessa j. n. e.

Yiisihteeri kävi vuoden varrella Tampereella (2 kertaa) ja Turussa sekä teki syyskuussa kiertomatkan Kotkan, Viipurin, Joensuun, Kuopion, Iisalmen, Mikkelin, Kouvolan ja Lahden kautta.

Helsingin julkiset suomalaiset esitelmät ovat säännöllisesti jatkuneet. Kevätkaudella pidettiin ne Seuran nimessä ja puolet tuloista annettiin T. S:lle, mutta syksystä asti olivat ne Seurasta riippumattomia. Ylisihteerin kysymysillat ovat myös jatkuneet entiseen tapaansa.

Teosofisen Seuran laulukunta Helsingissä on kapellimestari J. Leinon johdolla väsymättä työskennellyt ja silloin tällöin esitelmä- ja juhlatilaisuuksissa esiintynyt.

Lootoskoulu Helsingissä piti säännöllisesti kokouksiaan kevätkaudella, mutta syksyllä johtajan ollessa estettynä ei enää niitä jatkettu.

Vuosikokous pidettiin Helsingissä 14 ja 15 p:nä toukok. ja kertomus siitä on jaettu jäsenille.

Suomalainen teosofinen aikakauskirja Tietäjä ilmestyi vuoden aikana 1500 kpl:ssa. Tietäjän yhteydessä julkaistiin ensimäinen nide (200 siv.) H. P. Blavatskyn Salaisen Opin suomennosta.

Teosofinen Kirjakauppa ja Kustannusliike on vuoden kuluessa julaissut seuraavat kaksitoista teosta:

H. E. Butler, Kaita tie voittoon.
Veikko Palomaa, Elämänkysymys teosofian valossa.
— „ —, Hengen jano.
C. W. Leadbeater, Luonnonhenget.
Mary Karadja, Seitsemän sakramenttiä.
Rudolf Steiner, Haeckel, maailmanarvotukset ja teosofia.
— „ —, Isä meidän.
— „ —, Joulu.
Alexander Fullerton, Mitä on teosofia?
Marta Steinsvik, Avioliitto ja suvunjatkaminen.
Prentice Mulford, Uusi elämänymmärrys.
Muutamat teosofit, Teosofia ja H. P. Blavatsky.

Pyydän erityisesti kiinnittää jäsenten huomiota viimemainittuun teokseen, joka sisältää useitten Suomen Teosofisen Seuran jäsenten kirjotelmia. Minun tietääkseni ainoastaan meidän maassamme ynnä Englannissa ja Venäjällä on julaistu erityinen teos H. P. Blavatskyn muistoksi. Ei kenenkään teosofin tulisi jättää hankkimatta tätä teosta.

Pekka Ervast,
S. T. S. ylisihteeri.

LOOSHIEN TOIMINTA 1910.

Helsingin Teosofinen Yhdistys „Kalevala“. Kuten tähänkin asti, on yhdistyksen varsinainen toiminta tapahtunut vuoden 9 kuukautena. Kesäkuukausina on pidetty kesälomaa. N. s. virallisia eli kuukausikokouksia on pidetty joka toimintakuukauden ensi maanantaina.

Yhdistyksen puheenjohtajana on toiminut vuoden alusta J. Leino, varapuheenjohtajana A. Aaltonen, rahastonhoitajana vuoden alusta kesään asti A. Soine, joka sitten heinäkuussa „kuoli“ eli muutti pois fyysillisestä majastaan. Syyskuun kokouksessa valittiin hänen tilalleen rahastonhoitajaksi P. Pääkkönen, joka siinä toimessa on nykyäänkin.

Yhdistys on kokoontunut joka maanantai. Muissa paitsi kuukausikokouksissa on yksinomaan käsitelty aatteellisia asioita, joskus on kuukausikokouksenkin virallisen puolen loputtua jäänyt vähän aikaa niille. Näissä „epävirallisissa“ kokouksissa on puheenjohtaja enimmäkseen lukenut tohtori Rudolf Steinerin teoksista suomentamiaan kohtia. Niitä on kuunneltu mielenkiinnolla ja osaksi keskusteltu luetun johdosta. On luettu muistakin kirjoista, esim. „Hiljaisuuden äänestä“.

Myöskin on keskusteltu jäsenten tekemistä eri kysymyksistä.

Yhdistys ei ole ollut toimettomana kesälläkään. Toukokuun kokouksessa tehdyn päätöksen mukaan pidettiin viime kesänä kaksi ulkoilmakokousta, ensimäinen juhannuspäivänä kalliolla Oulunkylän läheisessä metsässä, toinen elok. 14 p:nä Seurasaaressa. Kummassakin kokouksessa oli ohjelmana puheita ja laulua. Ylisihteeri ja allekirjottanut pitivät puheita.

Marrask. 21 p:nä vietti yhdistys Teosofisen Seuran perustamisen ja samalla Madame H. P. Blavatskyn muistojuhlaa. Puheenjohtaja avasi juhlan. Tilaisuudessa piti ylisihteeri puheen teosofian suuresta lähetystyöstä, m. m. viitaten siihenkin tulevaisuuteen, mikä teosofisen työn kautta tulee Suomen osaksi.

Kalevala on suomennuttanut toht. Rudolf Steinerin kirjottaman kirjasen, nimeltä „Lastenkasvatus salatieteen valossa“ ja lahjottanut käsikirjotuksen T. K. ja K:lle toivossa, että se piakkoin julastaan painettuna.

Uudenvuodenpäivänä 1911 toimi yhdistys iltaman ja sen yhteydessä lastenjuhlan Suomalaisen Työväenliiton huoneustossa, It. Teatterikuja 3. Tilaisuuteen oli saapunut joukko lasten vanhempia ja lapsia noin 60. Lapset ottivat itsekin osaa ohjelmansuoritukseen.

Kuluneen vuoden toiminta on osottanut, että teosofinen liike on laajenemaan ja elpymään päin. Mestarien johdossa toivom-

me sille vieläkin suurempaa vaikutusalaa nyt alkaneena toimintavuotena.

Yhdistyksessä on nykyään 77 jäsentä.

Veikko Palomaa, Kalevalan pöytäkirjuri.

Oulunkylän „Kalervo“. Puheenjohtajana on toiminut Felix Hiisivaara, varalla Juho Simpanen. Kokouksia pidetty joka torstailta paitsi kesällä. Vuoden varrella otti looshityöhön osaa useampia uusia henkilöitä, vaikkeivät kaikki heti kirjottautuneet looshin jäseniksi. Jäseniä oli vuoden lopulla 8, niistä nuorin vasta 15-vuotias. Koska ylen korkeat jäsenmaksut — 15 mk. vuodessa — estivät jäsenten vakaantumista looshiin, ja koska looshilla ei ole mitään rahallista menoa omasta puolestaan, alettiin vuoden lopulla miettiä allekirjottaneen tekemää ehdotusta, ettei looshiila olisi ensinkään jäsenmaksuja, paitsi mitä Seuralle menee kultakin hengeltä. Tämä päätetiiin vuosikokouksessa 5. 1. 1911.

Kokouksissa on luku luvulta läpikäyty Teosofian Avainta. Jotta jokainen viikon varrella muistaisi luettavaa, jaettiin syksystä lähtien kysymykset jäsenten kesken, niin että kullakin oli yksi kysymys mietittävänä ja vastattavana. Tämä teki looshityön entistä vilkkaammaksi. Keskustelun jälkeen on useimmiten allekirj. tai joku muu lukenut käännöksiä Upanishadeista, U. T. apokryfakirjoista, H. P. B:n kirjeistä tai Leadbeaterin, Yinarajadasan, Woodin, Ervastin artikkeleita, otteita Kalevalasta j. n. e. Kun yksi tällainen käännös, Mr. Leadbeaterin „luonnonhenget“ synnytti tavallista suurempaa mielenkiintoa, oli siitä seurauksena, että se seuraavalla viikolla painettiin Teosofisen Kust.-liikkeen toimesta.

Keskustelukysymyksiä, kuten „mitä kukin omasta puolestaan toivoisi Suomen kansalle lähimmässä tulevaisuudessa?“ tai „mikä on kansan voima“ on toisinaan ollut kuukauden aikana mietittävänä ja viimeisessä kokouksessa keskusteltavana, jolloin kukin on aineesta lausunut oman mielipiteensä. Ylisihteeri on neljä kertaa käynyt looshin kokouksissa ja joka kerralla pitänyt pienen puheen. Niinpä 17 p:nä marrask., jolloin kokous sattui T. S:n perustamispäiväksi, syntyi looshissa sangen juhlallinen tunnelma, kun ylisihteeri puhui Suomen kansan suuresta tulevaisuudesta ja teosofisen liikkeen tehtävästä tämän tulevaisuuden valmistamisessa.

Kokoukset on syksystä saakka alotettu lyhyellä luvulla Hiljaisuuden Äänestä tai jostakin muusta hartauskirjasta, jonka jälkeen on seurannut 5 min. hiljainen mietiskely. Yleensä voi sanoa, että mielenkiinnolla on otettu osaa looshin toimintaan ja kokouksissa on vieraineen kaikkineen ollut 7—18 osanottajaa. Kantajoukko on pitänyt kunnianaan olla läsnä joka kokouksessa.

V. H. Valvanne.

Viipurin looshi „Sampo“. Neljä vuotta on nykyinen yhdistyksemme toiminut täällä Karjalan pääkaupungissa teosofisen katsantokannan esitaistelijana. Viime vuosi näyttää olleen sisältörikkain ja siunausta tuottavin kuluneista vuosista, ei tosin ulospäin kohdistuvaan toimintaan nähden, mutta omassa pienessä piirissämme. Toiminta on ollut vilkasta ja kokouksissa vallinnut henki todellakin lämmittävä ja kohottava. Tyytyväisyys ja ilo on loistanut useimpain kasvoista looshista lähteissä.

Kokoukset, joita kaikkiaan on ollut 32, näistä 5 n. k. perhejuhlaa, pidettiin alkuvuodesta nuorsuomalaisten huoneustolla, mutta viime maaliskuun alussa täytyi huonon ekonomian vuoksi jättää se huoneusto ja turvautua erään jäsenen rva Andersson'in, ystävälliseen tarjoukseen, että pidettäisiin looshikokoukset hänen kodissaan. Näin ollen ei kevätpuolella voitu pitää tavanmukaisia perhejuhliakaan, paitsi Blavatsky-juhla, 8 p. toukokuuta, joka samalla oli looshin lopettajaisjuhla. Syksyn tullen päätettiin n. k. vuokrakannatusyhdistyksen avulla alottaa kokoukset vanhassa paikassa nuorsuomalaisten huoneustolla joka sunnuntai klo 12 päivällä.

Tavallisten looshikokousten ohjelmana on pää-asiallisesti ollut joku käännös ja nyt syyskaudella useampain looshin jäsenten omintakeisiakin esityksiä. Harvoin on tapahtunut että on ollut turvauduttava jostain kirjasta lukemaan. Ohjelmasta ovat kiitettävällä uhraatuvaisuudella pitäneet huolta etupäässä rva Lydia Suhonen ja hra Otto Mölsä, jotka kumpikin ovat toimittaneet paljon vaivaa kysyvää käännöstyötä. Lisäksi ovat käännöstyötä toimittaneet kapteeni W. Suhonen ja allekirjottanut. Toimintaa on hyvin paljon vilkastuttanut ja ohjelmaa kartuttanut viime syksystä käytäntöön otettu meditationiharjoitus klo 9 illalla. Melkein joka sunnuntai on yhdellä ja toisella ollut esitettävänä viikon aikana saavuttamiaan tuloksia.

Huomattuamme, miten säännöllisesti järjestetty ajatustyö on ollut siunauksellista, päätettiin myös käytännöllisessä elämässä ruveta toteuttamaan hyviä avuja; ja niinpä on viime aikoina joka sunnuntai annettu viikoksi käytännöllinenkin läksy, joina on ollut:

Älä puhu pahaa lähimmäisestäsi!

Älä kiivastu!

Älä anna epäystävällistä vastausta kenellekään!

Ole tyytyväinen!

Älä halveksi ketään!

Mitä tulee n. k. perhejuhliin ei niitä tänä vuonna ole ollut monta, mutta ne harvat ovatkin olleet sitä onnistuneempia. Arkuuskin alkaa vähitellen karkota, niin että omintakeisesti ovat

muutamat jäsenet kuten rvat Suhonen ja Turunen sekä hra Arvid son jo esiintyneet.

Merkkitapaus looshin toiminnassa oli ylisihteerimme Pekka Ervastin vierailu syksyllä, josta jo aikaisemmin on „Tietäjässä“ ollut selostus.

Vielä muutama sana looshin yhteydessä toimivista eri osastoista:

Lasten looshi, joka puheenjohtajansa Eero Turusen johdolla oli viime kevätpuolella erittäin vilkkaassa toiminnassa, ei nyt syyskaudella ole ensinkään kokoontunut, mutta sitä innokkaammin aikoo se nyt taas toimintansa alottaa.

Lauluseura, joka alusta alkaen on ollut erittäin vaikean karman alainen, näyttikin nti E. Relanderin muuton jälkeen hyvin toivottomalta, mutta seuran ulkopuolelta tulleen avustuksen kautta on se kumminkin yhä elossa, joskin pienenä ja vaatimattomana.

Ompeluseura taas on ollut erittäin ahkera ja toimintakykyinen; kerta viikossa on säännöllisesti kokoonnuttu jäsenten luo. Työt ovat sitä mukaa kuin ovat valmistuneet samalla menneet kaupaksi. Kaikkiaan on ompeluseuran avulla karttunut varoja toista sataa markkaa. Pari kertaa on näistä varoista jaettukin lähinnä oleville puutetta kärsiville sairaille. Looshin puheenjohtajana on toiminut rouva Turunen, varapuheenjohtajana hra Öhberg ja sihteerinä allekirjottanut.

Heta Hyytiäinen.

Turun „Aura“. Seura on vuoden kuluessa edelleen pitänyt kokouksia kerran viikossa, joissa on luettu „Kristinuskon salainen puoli“ ja keskusteltu luetun johdosta. Kesä-, heinä- ja elokuussa kokoonnuttiin ainoastaan muutamia kertoja Vartiavuoren puistoon. Seura on vuoden kuluessa yrittänyt vaikuttaa ulospäin toimeenpanemalla yleisiä luentoja, joita on pidetty joka toinen sunnunta kevät- ja syyslukukausina, yhteensä 12, ja joissa on luettu Annie Besantin, C. W. Leadbeaterin ja Pekka Ervastin pitämiä esitelmiä. Näitä esitelmiä on pidetty Käsityöläisyhdistyksen huoneustossa Brahekadun 4:ssä, 25 pennin ovirahaa vastaan; kuulioita on keskimäärin ollut 43.

Tilapäisiä teosofisia esitelmiä ovat pitäneet suomen kielellä: ylisihteeri hra Pekka Ervast 2, lokak. 30 ja 31 pnä, sekä hra Juho Lehto Tampereelta 3 kevätpuolella ja 2 joulukuussa.

Yhteisiä juhlatilaisuuksia ruotsalaisen looshin kanssa olemme viettäneet 8 p. toukokuuta, Pääsiäispäivänä ja Teosofisen Seuran vuosipäivänä 17 p. marraskuuta, joissa tilaisuuksissa jäsenet ovat pitäneet pieniä esitelmiä päivän merkityksestä ja muista aineista, on soitettu ja keskusteltu; sekä 30 p. lokakuuta ylisihteerin täällä

käydessä, jolloin hän piti mieltäkiinnittävän esitelmän ja vastaili kysymyksiin.

Ruotsalaisen looshin kanssa yhteinen lainakirjasto on toiminut kuten edellisena vuonna ja on ollut yleisön käytettävänä kevät- ja syyslukukausina joka keskiviikkoilta $^1/_2$7—$^1/_2$8. Se sisältää vuoden vaihteessa 59 suomenkielistä ja 117 ruotsinkielistä nidosta ja siitä on vuoden kuluessa annettu 82 suomenkielistä ja 71 ruotsinkielistä lainaa.

Muutamat seuran jäsenet ovat alkaneet varainsa mukaan laskemaan teosofisia kirjoja kiertämään, n. k. kiertävä teosofinen kirjasto, ja on painatettu lehtisiä, joita kiinnitetään kirjojen kansiin ja sisältävät ohjeita kirjojen suhteen, lyhyen selvityksen Teosofisesta Seurasta, sekä luettelón ilmestyneistä suomenkielisistä teosofisista kirjoista.

Seuran jäsenluku vuoden vaihteessa on 20. Viisi jäsentä on vuoden kuluessa liittynyt looshiin, kolme on eronnut ja yksi on poismuuttamisen takia liittynyt toiseen looshiin.

Yhdistyksen puheenjohtajana on toiminnut allekirjottanut, varapuh. joht. hra P. Kyrölä, sihteerinä nti Tyyne Österlund, rahastonhoitajana hra E. Virta.

John Troberg,
puh. joht.

Iisalmen looshi „Valoa kohti“. Iloisella mielellä ryhdyn tällä kertaa kertomaan looshimme sisällisestä elämästä kuluneena työkautena. Kun kerran valitimme Ylisihteerille looshimme laimeata elämää, rohkaisi hän meitä muistuttamalla, ettei aina voi aallon harjalla kellua, vaan että täytyy välillä syvänteissäkin käydä. Tänä vuonna olemme niinkuin sisäisestä äänettömästä sopimuksesta jokainen puolestamme koettaneet niinpaljon kuin mahdollista antautua sen voiman valtaan, joka meitä nyt on työntänyt eteenpäin. Ihmeellinen tunnelma on vallinnut joka kokouksessa, olemme tunteneet Mestarin läsnäoloa ja Hänen henkensä kohottavaa voimaa itsessämme.

Tästä elpyneestä looshielämästä on meidän suureksi osaksi kiittäminen Ylisihteeriämme. Fyysillisellä läsnäolollaan lisäsi hän jäsenten jo ennestään suurta rakkautta häntä kohtaan, joka rakkaus teki mielet herkemmiksi ja avasi sydämet vastaanottamaan vaikutuksia henkimaailmasta. On niinkuin rakkaus teosofiaan ja teosofiseen työhön tarvitseisi pistettä, johon keskittyä ja rajoittua, sillä onhan vaikeata näin alussa, kun ei tajunta vielä ole kyllin laajentunut, rajattomuutta käsittää ja rakastaa.

Looshikokouksia on edelleen pidetty säännöllisesti koko vuoden aikana joka torstai-ilta. Niissä on luettu kaikki vuoden aikana

ilmestyneet teosofiset suomenkieliset kirjat ja keskusteltu niiden johdosta. Varsinaisena oppikirjana on ollut Annie Besant'in „A Study in Consciousness“ norjalaisessa käännöksessä. Olemme vuorottain kääntäneet siitä määrätyn läksyn suomeksi ja sitä selitelleet. — Jatkuvata iloa on meillä sanomalehdestämme, joka ilmestyy säännöllisesti joka toinen kuukausi.

Ylisihteerin kehotuksesta rupesimme syksystä lähtien pitämään yleisiä esitelmätilaisuuksia joka toinen sunnuntai-ilta. Paljon ei niihin vielä kuulijoita keräänny, vaan odotamme siinäkin suhteessa parempia aikoja. Samana iltana on kirjasto ollut auki ja on kirjoja lainattu suhteellisen paljon.

Kirjastoon on hankittu kaikki vuoden aikana ilmestyneet teosofiset kirjat.

Panen tähän lisäksi otteen pöytäkirjastamme 15/XII 1910 koskeva Kiuruveden pitäjään perustamaamme kirjastoa:

§ 1.

Keskusteltiin muutamien Kiuruveden teosofien pyynnön johdosta saada Iisalmen Teos. Yhdistykseltä „Valoa kohti“ kirjoja. Pyyntöön suostuttiin toivomuksella, että he suostuisivat seuraaviin ehtoihin:

1:o, että perustavat teosofisen lukuseuran, johon kuuluisi vähintäin 3 jäsentä.

2:o, että kantavat kirjoista lainausmaksuja, joilla huojentavat kirjojen kunnossa pitoa.

3:o, että, jos lukuseura milloin hajaantuisi, kirjat silloin lankeavat takaisin Iisalmen Teos. Yhdistykselle „Valoa kohti“. —

Looshiin kuuluu nykyään 11 jäsentä. Puheenjohtajana toimii allekirjottanut ja sihteerinä rouva Jenny Styf.

Iisalmella tammikuun 31 pnä 1911. *Kyllikki Ignatius.*

Vaasan „Tähti“-looshi. Virallisia kokouksia on kuluneen vuoden ajalla looshillamme ollut 6, jotka on tavallisesti pidetty kuukauden ensimäisenä sunnuntaina, ja sitte jokainen seuraava sunnuntai on omistettu keskustelulle ja henkiselle mietiskelylle, paitsi kesäk.-, heinäk.- ja elokuun ajalla ei niin säännöllisesti joka sunnuntai kokoonnuttu, ja kesäkuukausien kokoukset tavallisesti pidettiin metsässä luonnonhelmassa. Kokouksissa on tavallisesti luettu joku kappale jostain teosofisesta kirjasta, jonka johdosta on sitten keskusteltu. Kokouksissamme on usein käynyt vieraitakin henkilöitä tutustumassa teosofiaan.

Käsin kirjotettu lehti „Pohjan tähti“ on myös ilmestynyt

kerran kuussa ja on se sisältänyt yksinomaan jäsenten omaperäisiä kirjoituksia teosofiselta alalta. —

Vuosikokous pidettiin jouluk. 22 p:nä, jossa seuran virkailijoiksi valittiin ensi vuodeksi seuraavat: Puheenj. entinen puheenj. Jaakko Halmesmäki, varapuheenj. W. Laakso, kirjuriksi entinen kirjuri I. W. Hissa, varakirj. Edv. Kuivalainen, rahastonh. entinen hoitaja rouva Ester Mendelin ja kirjastonhoitaj. rouva Sofia Hissa.

Jäseniä kuului seuraan vuoden lopulla 24, joista on 6 naista ja 18 miestä.

Kirjastossa löytyy kaksi ja osittain kolme kapp. jokaista suomeksi ilmestynyttä kirjaa, ja joku määrä ruotsalaisiakin. Lainauksia on vuoden ajalla tehty noin 203, joista lainausviikkoja tulee noin 406. Lainausmaksua on kannettu 5 p. viikolta.

Yleisiä esitelmiä ei looshin toimesta ole kuluneen vuoden ajalla ollut yhtään, sillä ei ole joukossamme puhujaa, joka olisi voinut omaperäisesti esiintyä, ja ei sellaista ole sivultakaanpäin onnistuttu saamaan.

Ylisihteeriä me olemme hartaasti odottaneet luoksemme vierailemaan, vahvistamaan ja innostamaan meitä tässä suuressa henkisessä työssä, mikä meille ihmisinä ja teosofeina kuuluu.

Vaasassa, tammikuun 3 pnä 1911. Seuran kirjuri *I. W. Hissa.*

Joensuun Teosofinen Seura „Valon Taimi“. Vuoden 1909 lopussa kuului looshiin 11 jäsentä. Vuoden 1910 kuluessa on seuramme jäsenluku kasvanut 7 henkilöllä, niin että aivan vuoden lopussa teki jäsenluku kaikkiaan 18.

Tämänkin toimintavuoden aikana on pidetty entiseen tapaan säännöllisesti joka maanantai-ilta kokouksia paitsi kesäkuukausina vuorotellen kunkin jäsenen yksityisessä asunnossa. Looshikokoukset tavallisesti aljettiin mediteeraamalla jotakin aihetta, niinkuin onnea, rauhaa, tyyneyttä y. m. Meditatsionia seurasi usein vilkas keskustelu siitä, mihinkä tulokseen kukin läsnäolija oli tullut aihetta miettiessään. Tällä tavoin kyseessä oleva meditatsioniaihe tuli valaistuksi ja selitetyksi monelta eri puolelta. Usein oli vielä määrätty viikon varrelle joku sopiva yhteinen aihe jäsenten mietittäväksi kotona. Muutamiin tällaisiin meditatsiooniaiheisiin valmistettiin erityiset pohjustuksetkin.

Mediteerauksen jälkeen siirryttiin tavallisesti lukemaan teosofisia teoksia, joista mainittakoon tärkeimpinä: „Uuden ajan aamunkoitteessa“, „Uusi elämänymmärrys“ ja „Hengenjano“, taikka käännöksiä vieraskielisistä teoksista. Luetun johdosta asianhaarojen mukaan keskusteltiin. Kahdessa kokouksessa tehtiin selkoa toht. Otoman Zar-Adusht Hanishin hengitysharjotuksista ja kasviruokajärjestelmästä.

Ulospäinkin on looshimme toiminta ollut kuluneen vuoden aikana ripeämpi kuin sitä edellisen. Huhtik. 2 p:nä pani looshimme toimeen paikkakunnallamme ensimäisen julkisen teosofisen perhe-iltaman. Tämä iltama, joka pidettiin Ilosaarella, sekä uutuutensa että sisältönsä puolesta erityisesti kiinnitti uteliaan kuulijakunnan huomiota. — Myöhemmin toukokuulla piti faktori J. A. Tukiainen lukuisalle ihmisjoukolle täkäläisellä työväentalolla esitelmän sakramenteista. Sen lisäksi on hän pitänyt vielä muutamia esitelmiä kaupungin lähiseuduilla.

Syyskuun 14 p:nä saapui luoksemme ylisihteeri P. Ervast, jota looshimme oli jo kauan hartaasti odottanut, ja viipyi luonamme lähes 3 $^1/_2$ vuorokautta. Looshimme sisäiselle elämälle hän antoi uuden sysäyksen. Sentähden on hänen käyntinsä merkkitapauksena säilyvä rakkaassa muistossa jäsenten mielissä. Ja etenkin eronhetki oli valtaava, koska silloin tunsimme Korkeamman Olennon läsnäolon.

Ylisihteerimme piti täällä kolme julkista esitelmää, käsitellen niissä seuraavia aiheita: „Kristinuskon, materialismin ja teosofian suhde toisiinsa“, „Onko elämää kuoleman jälkeen“ ja „Onnellisen elämän salaisuus“. Sitä paitsi 17 p:nä syysk. pantiin toimeen Ilosaarella järjestyksessä toinen teosofinen iltama. Tästä nautintorikkaasta ja hauskasta iltamasta poistui yleisö tyytyväisenä.

Perhe-iltamien ja esitelmien kautta on looshimme koettanut Karjalan väestöä tutustuttaa teosofiseen maailmankatsomukseen. Maaperä on kyllä suotuisa, sillä Karjalan kansa polveutuen Kalevan muinaisesta laulukansasta on herkkä käsittämään syntyjä syviä ja elämän ongelmoita.

Looshimme virkailijoiksi seuraavaa toimintavuotta varten valittiin entiset henkilöt, nimittäin faktori J. A. Tukiainen puheenjohtajaksi, lehtori Aleks. Törrönen varapuheenjohtajaksi ja sihteeriksi sekä hra K. Markkanen rahastonhoitajaksi.

Joensuussa, maalisk. 25 p:nä 1911. *Aleks. Törrönen*, sihteeri.

Kuopion looshi „Vipunen“. Alkupuolen päättyneen vuoden toimintakautta oli teosofinen työ Kuopiossa pysäyksissä. Jossakin pienemmässä piirissä pidettiin kuitenkin kevätkaudenkin aikana ahkerasti teosofisia lukukokouksia sillä seurauksella, että niihin osaaottaneista on tullut useita uusia osanottajia looshimme kokouksiin, ja joku heistä on liittynyt jäseneksi T. Seuraankin.

Ylisihteerin täällä käydessä virkosi sitten looshikin uuteen toimintaan ja useita uusia jäseniä liittyi seuraan. — Kokouksia on senjälkeen pidetty kerta viikossa ja niissä on luettu *Steinerin „Isä meidän rukous“*, *Karadjan „Seitsemän sakramenttia“* y. m. ja niistä keskusteltu. — Eräs jäsen on pitänyt kaksi esitelmää, toisessa ker-

toen väliaikain pituudesta ruumiistusten välillä (C. W. Leadbeaterin The Theosophistissa julkaiseman kirjoituksen mukaan) ja toisessa esittäen eräitä astrologian peruskäsitteitä.

Vuoden kuluessa on myöskin perustettu looshille lainakirjasto, johon on eri jäsenten lahjoittamina saatu yhteensä 52 kirjaa, ja lainoja on tehty noin 40.

Edellisen vuoden lopussa oli jäsenten lukumäärä 9, nyt 10.

Teosofinen toimintamme on tähän asti ollut vaeltajan ensi askeleitten ottamista. Pyrkijöitä tosin täälläkin ollaan ja kukin kohdastaan koettaa ponnistaa löytääkseen sen Hengen, joka on hänen sydämeensä kätketty. Mutta me emme voi salata itseltämme emmekä muilta sitä, että se muuri, jonka itsekkyytemme on rakentanut sisimpämme ympärille, on työläs murtaa ja että saamattomuutemme tähden vaan harvoin itsekkyydettömät ajatukset ja tunteet pääsevät välähtämään näkyviin. Kuta useammin se tapahtuu, sitä lähempänä olemme päämääräämme, ja ainoastaan sikäli tiedämme palvelevamme sitä suurta Valoa, jonka edelläkävijänä Teosofinen Seura on. *Uuno Kahma*, sihteeri.

Paikallislooshi „Otava I:nen“ Mikkelin kaupungissa. Hiljalleen, mutta sitkeässä työssä on toimintavuosi 1910—11 kulunut.

Jäsenluku on toisena työvuotenamme lisääntynyt seitsemällä, joten looshiin nyt kuuluu yht. 21 henkilöä, joista 10 naista ja 11 miestä.

Virkailijoina toimivat entiset, nim. tri V. Angervo puheenjohtajana, rouva Anna Angervo rahastonhoitajana ja johtaja Lenni Linnala sihteerinä ja varapuheenjohtajana.

Kokouksia on pidetty sunnuntaisin kello 1.30—3 päivällä tohtori Angervon luona.

Kokouksien lukumäärää on viime vuoden lokakuun alusta lisätty kahdenkertaiseksi: joka *toisen* sunnuntain asemesta on kokoonnuttu *joka* sunnuntai. Kesälomaakaan ei pidetty.

Tutkittavina ovat olleet: H. P. B:n „Teosofian Avain“ (loppuun), „Salaisen Opin“ I nide (miltei loppuun), Annie Besantin „Kristinuskon salainen puoli“ (miltei loppuun), sekä Prinsessa Karadjan „Seitsemän sakramenttiä“.

Osanotto kokouksiin on ollut vilkasta, tunnelma kodikas. — Mainitsematta jäivät vielä puheenjohtajan kokouksiamme varten kääntämät Tri Rudolf Steinerin, Leadbeaterin ja Fr. Hartmannin artikkelit.

„Teosofinen *kirjasto* Mikkelissä“ on edelleen pidetty avoinna kerran viikossa, lauvantaisin kello 2—3 päivällä. Ilmotuksen tästä ovat sanomalehdet maksutta julaisseet päivälistoissaan.

Kirjastoa ovat käyttäneet enimmäkseen ei-jäsenet, kun T. S:n jäsenet ovat, mikäli mahdollista, ostaneet kirjoja.

Ylisihteerin täällä viime syyskuun 25, 26 ja 27 p. pitämät *4 luentoa*, joista 1 ruotsinkielinen, olivat verrattomia juhlahetkiä. Kuulijoita oli runsaasti. Sisältöä vastustajatkin kiittivät. Papilliselta taholta kyllä koetettiin saada esteitä huoneuston suhteen, kuitenkaan onnistumatta. Suomal. Yhteiskoulun johtaja ei peruuttanut antamaansa lupausta.

Toivottavaa olisi että ylisihteerin voimat ja aika sallisivat yhden kiertomatkan teon vuotuisesti.

Mikkelissä, huhtikuun 14 p. 1911. *Lenni Linnala. V. Angervo.*

Lahden „Majakka“. Looshin toimintaa, meidän työtämme siinä, voimme me näyttää numeroilla. Vuosi sitte alkoi se toimintansa; jäseniä alussa ilmottautui 22. Vuoden kuluessa on jäsenluku supistunut 16.

Virkailijoina vuoden kuluessa on ollut: Puheenjohtajana rouva Ruuskanen. Hänen poistuttuaan paikkakunnalta J. Reijonen. Pöytäkirjurina A. V. Lundström. Rahastonhoitajana rouva Ella Krank. Kirjastonhoitajana rouva Mimmi Johansson. Tilintarkastajina h:rat Parhankangas ja Lundström.

Kokouksia on vuoden kuluessa ollut joka sunnuntai paitse kesä-, heinä- ja elokuussa, jolloin oli lomaa. Joka kuun ensi sunnuntaina on käyty läpi taloudelliset kysymykset ja muissa on luettu ja keskusteltu luetun johdosta. Muutamia on ollut ainoastaan keskustelukokouksia eri kysymyksistä.

Juhlia ja yleisiä kokouksia ei ole voitu voimain puutteessa panna toimeen. Ainoana juhlahetkenä oli ne illat joina Ylisihteeri syystoimintakauden alussa täällä luennoi. Sinne kiitollisuudella riensimme muiden mukana nauttimaan valmista. Yleisölle olemme voineet ainoastaan tarjota kirjastoamme käytettäväksi.

Suuria emme ole aikaan saaneet toiminnassa ulospäin. Vain ehkä enempi olemme saavuttaneet sisäisesti. Onhan kulunut vuosi ensimäinen, kun looshityötä on täällä harjotettu. Olemme tottumattomia ja harjottelevia. Vaikka kukin yksilö yksinäisyydessä onkin jo kauemman aikaa tutkinut niitä totuuksia, joita teosofia paljastaa itse kullekin, vaaditaan aikaa sulautua yhteistyöhön. Onhan ihmiset niin erilaisia, eri katsantotavoilla ja vielä olemme niin kehittymättömiä, jotta ankara työ ja koulutus on tarpeen itsekullekin ennenkuin tulemme siihen, että suvaitsevaisuuden, sopusoinnun ja rakkauden henki voi vallita kokouksissa. Tuokoon alkava vuosi runsaampia tuloksia looshin työlle ja kullekin jäsenelle yksityisesti.

Lahdessa, 18 p:nä maaliskuuta 1911. *Juho Reijonen*, puheenjohtaja. *A. W. Lundström*, pöytäkirjuri.

Tampereen Teosofinen Paikallisyhdistys „Valonheittäjä“. Jo vuosikausia on paikkakunnallamme löytynyt henkilöitä jotka omaavat teosofisen maailmankatsomuksen, muutamat heistä ovat irtojäseninä kuuluneet Suomen Teosofiseen Seuraan, jotavastoin suurin osa on ollut ja on vieläkin, vaikka paikallisyhdistys on perustettu, seuraan liittymättä, yksin vain lueskellen ja tutkiellen. Tavatessa toisia samoin ajattelevia heräsi useasti harras toivomus että täälläkin perustettaisiin teosofinen looshi.

Helmikuun puolivälin paikkeilla viime kuluneena vuotena piti täällä teosofisia esitelmiä herra J. Lehto. Esitelmätilaisuuksissa tapasivat täällä asuvat teosofit toisiaan. Seurauksena tästä oli se, että heräsi jälleen tuo kysymys „eikö jo olisi aika perustaa Tampereellakin teosofinen looshi“. Helmikuun 27 p:nä kokoontuikin noin 50 henkilöä ja päättivät he, että perustetaan teosofinen looshi. Valittiin 12:sta henkilöä laatimaan säännöt paikallisyhdistystä varten, ja päätettiin, että heti kun säännöt ovat saaneet vahvistuksen, pidetään perustava kokous. Pidettiin koejäsenkirjoitus johon otti osaa 29 henkilöä.

Maaliskuun 6 p:nä pidettiin sitten perustava kokous. Jäseneksi pyrkiviksi kirjottautui 15. He valitsivat keskuudestaan puheenjohtajaksi h:ra Heikki Kahilan, varapuheenjohtajaksi h:ra Jussi Härkösen, rahastonhoitajaksi rouva Ida Virran, kirjastonhoitajaksi h:ra K. Högrénin ja kirjuriksi allekirjottaneen.

Kokouksia on pidetty joka sunnuntai paitsi ei kesäkuukausina. Kokouksissa on luettu kirjoista: Valoa kohti, Seitsemän sakramenttiä, Hiljaisuuden Ääni ja Valoa tielle; luetun johdosta on keskusteltu; sitäpaitsi on luettu muutamia kiertäviä esitelmiä.

Tämän 10 kuukautisen toiminnan ajalla on seuran virkailijoihin nähden tullut seuraavat muutokset: puheenjohtajaksi h:ra H. Kahilan tilalle on valittu h:ra Väinö Virtanen, varapuheenjohtajaksi h:ra J. Härkösen tilalle h:ra K. Laine, rahastonhoitajaksi rouva I. Virran tilalle rouva H. Kamppi ja kirjastonhoitajaksi h:ra K. Högrénin tilalle neiti Ida Vaarna.

Tampereella, 22 Helmik. 1911. T. T. P. Valonheittäjän puolesta *Maiju Kinnari*, sihteeri.

□○□

Äänestyslippu.

Viime vuosikokouksessa valittu komitea, johon kuului Suomen T. S:n hallinto ja kaikkien looshien puheenjohtajat, ja jonka tehtäväksi jätettiin käsitellä vuosikokoukselle jätettyä kysymystä looshien edustuksesta vuosikokouksissa, on tehnyt seuraavat muutosehdotukset Seuran sääntöihin. Hallinto on katsonut kokouksessaan lokak. 8 p:nä asian tärkeyden vaativan, että yleinen äänestys heti on pantava toimeen Suomen Teosofisen Seuran jäsenten kesken.

Sääntömuutosehdotukset:

§ 36. Vuosikokouksen virallisissa neuvotteluissa on ainoastaan looshien ja irtojäsenten edustajilla lausuntovapaus, ja päätöksiä tehtäessä yksi ääni. *Hyväksyn. En hyväksy.*

§ 37 (uusi). Looshi edustaa itseään vuosikokouksessa yhdellä edustajalla, kun jäsenluku on korkeintaan 25, kahdella, kun jäsenluku on korkeintaan 50, kolmella, kun jäsenluku on korkeintaan 75, j. n. e. Looshin edustajaksi voidaan myöskin valita looshin ulkopuolella oleva T. S:n jäsen. Kullakin edustajalla tulee olla looshin puheenjohtajan ja sihteerin allekirjottama valtakirja. *Hyväksyn. En hyväksy.*

§ 38 (uusi). Irtojäsenet voivat edustaa itseään liittymällä vuosikokousta varten ryhmiin, joihin kuuluu vähintäin 7 jäsentä. Kukin ryhmä valitsee itselleen edustajan ja antaa hänelle kaikkien jäsenten allekirjottaman valtakirjan. *Hyväksyn. En hyväksy.*

Olkaa hyvä ja pyyhkikää pois lauseista „Hyväksyn“ ja „En hyväksy“ se, jota ette kannata, ja palauttakaa allekirjotuksellanne varustettuna tämä lippu ennen marraskuun 15 p:ää osotteella *Teosofinen Seura, Åggelby*. Kun ei muuta lisätä, kulkee lippu 5 p:n avonaisessa kuoressa.

Nimi: .....

Osote: .....